

Till Ministeriet för inrikesärendena.

Uti en till Ministeriet ingiven framställning av den 24 september 1938 anhöll undertecknad förening om Ministeriets åtgärd därhän, att en svenskspråkig radiotelegrafistkurs med det snaraste måtte komma till stånd för avhjälpande av den brist på arbetskraft, som på ifrågavarande område gjort sig gällande. Då sagda framställning icke, för så vitt föreningen nu har sig bekant, föranlett alutlig positiv åtgärd från Ministeriets eller Post- och telegrafstyrelsens sida, men förhållandenas utveckling låtit en ökad tillgång på radiotelegrafister framstå såsom alldeles nödvändigt, får föreningen vördsammast återkomma till framställningen samt som ytterligare motiv kursens snara anordnande framhålla följande:

Som känt hava inträdesfordringarna för deltagande i kursen strällts särdeles höga. Under det att genomgången mellanskolekurs författningsenligt berättigar till deltagande i kurssen, hava till elever nästan undantagglöst antagits endast sökande, vilka redan besuttit stor praktiskt erfarenhet på radiotelegrafins område. Därigenom har det blivit möjligt att anordna kurserna kortare, än vad eljest skulle blivit fallet. I och för sig kan ju denna tankegång vid beviljande av deltagarrätt i kurserna vara teoretiskt riktigt, men då deltagarantalet varit starkt begränsat och endast en bråkdel av de, som sökt inträde till kurserna, kunnat antagas, har härav varit följden att överkvalificerat folk utbildats, men att antalet utbildade radiotelegrafister icke varit tillräckligt. Det har nämligen visat sig i praktiken, att skickliga radiotelegrafister hellre taga anställning i land än till sjöss och att de lämna sina fartyg, så snart tillfälle yppar sig. Och dock kan tjänstgöringen ombord för en radiotelegrafist betecknas varken tung eller svår. Arbetet i land med sina större möjligheter till förströelse synes dock vara mera lockande. Det förefaller oss därför, då lagens fordringar på radiotelegrafister ombord å fartyg

kan ju denna tankegång vid beviljande av deltagarrätt i kurserna vara teoretiskt riktigt men då deltagarantalet varit starkt begränsat och endast en bråkdel av de, som sökt inträde till kurserna, kunnat antagas, har härav varit följden att överkvalificerat folk utbildats, men att antalet utbildade radiotelegrafister icke varit tillräckligt. Det har nämligen visat sig i praktiken, att skickliga radiotelegrafister hellre taga anställning i land än till sjöss och att de lämna sina fartyg, så snart tillfälle yppar sig. Och dock kan tjänstgöringen ombord för en radiotelegrafist betecknas varken tung eller svår. Arbetet i land med sina större möjligheter till förströelse synas dock vara mera lockande. Det förefaller oss därför, då lagens fordringar på radiotelegrafister ombord å fartyg måste följas, vara nödvändigt att utbildningen åtminstone till en början lades på bredade bas.

- 2 -

I denna vår uppfattning hava vi styrkts av fackmän på området, varjämte vi ytterligare erfarit att mera kvalificerade telegrafister stå i beråd att taga anställning på land. Situationen synes därför i en snar framtid komma att bliva alldeles ohållbar och oöverkomlig, ifall icke tillgången på telegrafister ökas.

Jämte det vi tagit oss friheten att fästa Ministeriets uppmärksamhet på detta sakförhållande och denna utvecklingstendens, anhålla vi vördsammast att Ministeriet skyndsamt ville vidtaga åtgärder för säkerställande av tillgången på radiotelegrafister, särskilt svenskspråkiga, samt understryka ytterligare vad vi i vår framställning anför, att de svårigheter, som från Post- och telegrafstyrelsens sida föreburits med avseende å lärarkrafter samt tekniskt och övningsmaterial, äro av den beskaffenhet, att de ovillkorligen måste undanröjas.

Mariehamn den 27 mars 1939.

ÅLANDS REDAREFÖRENING r.f.

.....

Föreningen med hemort i Mariehamns stad.